

Meditacions: Divendres Sant

Reflexió per meditar el Divendres Sant. Els temes proposats són: la Passió de Jesús és per amor a nosaltres; acompanyar Crist en la seva agonia; en la Creu trobem el nostre refugi i la nostra salvació.

«DÉU MEU, Déu meu, per què m'heu abandonat?» (*Mt 27, 46*). «Jesús va experimentar l'abandonament total, la situació més aliena a Ell, per ser solidari amb nosaltres en tot. Ho va

fer per mi, per tu, per tots nosaltres, ho ha fet per dir-nos: “No tinguis por, no estàs sol. Vaig experimentar tota la teva desolació per estar sempre al teu costat”»^[1]. A Crist, sobretot, li afligeix el patiment que, fruit del pecat, experimentem els homes i dones de totes les èpoques: «Dones de Jerusalem, no ploreu per mi: ploreu per vosaltres i pels vostres fills» (*Lc 23, 28*).

No hi ha dolor que faci desistir Crist del seu propòsit de salvar-nos. «Els seus braços clavats s'obren per a cada ésser humà i ens conviden a acostar-nos-hi amb la seguretat que ens acollirà i estrenyerà en una abraçada d'infinita tendresa»^[2]. La litúrgia del Divendres Sant arrenca amb el sacerdot prostrat a terra. És la postura en què es trobava Jesús a l'Hort de les Oliveres. Li venien a sobre tots els pecats dels homes, tots els seus dolors i la seva solitud, els nostres també, així que es dirigeix a

Déu Pare per aconseguir d'Ell la força per fer front a aquest pas decisiu.

Jesús ha vingut a la terra per reparar el mal que ens hem infligit a nosaltres mateixos i als altres. Vol retornar-nos la llibertat i la joia. La seva il·lusió per nosaltres no coneix límits, així que el seu «jou és suau i la seva càrrega lleugera» (Cf. *Mt* 11, 30). Els nostres pecats no tenen l'última paraula si deixem parlar Jesús, si li deixem dir que ens estima i que no ens retreu tant de patiment. Avui recordem que «Jesús ha caigut a fi que nosaltres ens aixequem: una vegada i sempre»^[3].

UN DELS MOTIUS del pecat és percebre, falsament, que la voluntat de Déu és un risc per a la nostra llibertat. Va passar, per exemple, a

Adam, el nostre primer pare.
Tanmateix, la voluntat de Déu és que
siguem feliços, que ens deixem
estimar per Ell. «Només som lliures
si restem en la nostra veritat, si
restem units a Déu. Aleshores ens
fem veritablement “com Déu”, no
oposant-nos-hi, no desentenent-nos-
en o negant-lo. En la lluita de l’oració
a la Muntanya de les Oliveres, Jesús
ha desfet la falsa contradicció entre
obediència i llibertat, i ha obert el
camí cap a la llibertat. Preguem el
Senyor perquè ens endinsi en aquest
“sí” a la voluntat de Déu, fent-nos
veritablement lliures»^[4].

¡Quant volem agrair al Senyor el seu
sacrifici, voluntàriament acceptat,
per alliberar-nos de la mort! Jesucrist
entra en agonia i arriba a suar sang;
però la confiança en el seu Pare no
defalleix, fa oració una vegada i una
altra. «S'acosta a nosaltres, que
dormim: aixequem-vos, pregueu —
ens repeteix—, perquè no caiguen en

la temptació»^[5]. Hores després, la fúria dels pecats de tota la humanitat descarrega els seus cops sobre el cos innocent de Jesucrist. La ingritud dels nostres cors envolta el Senyor en la seva solitud. «Tu i jo no podem parlar. —No calen paraules. Mira-te'l, mira-te'l... a poc a poc»^[6].

«A vegades ens sembla que Déu no respon al mal, que roman en silenci. En realitat Déu ha parlat, ha respost, i la seva resposta és la Creu de Crist: una paraula que és amor, misericòrdia, perdó. I també judici: Déu ens jutja estimant-nos. Recordem això: Déu ens jutja estimant-nos. Si acullo el seu amor estic salvat, si el rebutjo em condemno, no per Ell, sinó per mi mateix, perquè Déu no condemna, Ell només estima i salva»^[7].

LES LLAGUES del Senyor, per les quals va fluir la seva sang preciosíssima, seran refugi serè per a les nostres ferides. En les nafres de Crist estem més segurs. Xopats a la seva sang redemptora, embriagats de Déu, no hem de témer res. «En admirar i estimar autènticament la Humanitat Santíssima de Jesús, descobrirem, una a una, les seves nafres (...). Ens caldrà ficar-nos dins de cada una d'aquelles Santíssimes Ferides: per tal de purificar-nos, per complaure'ns en aquesta Sang redemptora, per enfortir-nos. Hi acudirem com els coloms que, segons que diu l'Escriptura (Cfr. *Cant* II, 14), s'arreceren en els nius dels espadats a l'hora de la tempesta. Ens ocultem en aquest refugi, per trobar la intimitat de Crist»^[8].

I en aquesta contemplació, és fàcil assaborir la tendresa amb què canta avui l'Església: «Arbre dolç que amb els claus dolços, càrrega dolça

sosté»^[9]. És «el signe lluminós de l'amor, més encara, de la immensitat de l'amor de Déu, d'allò que mai hauríem pogut demanar, imaginar o esperar: Déu s'ha inclinat sobre nosaltres, s'ha abaixat fins arribar al racó més fosc de la nostra vida per estendre'ns la mà i alçar-nos cap a Ell, per portar-nos fins a Ell»^[10].

Aquesta és la veritat del Divendres Sant: a la creu, Crist, el nostre redemptor, ens va tornar la dignitat que ens pertany. Es refermen els nostres desitjos de clavar-nos gustosament a la creu, d'associar-nos a la seva redempció, fent que la nostra debilitat sigui rentada amb la sang que brolla del cos de Jesús.

En acabar aquesta estona de pregària, la nostra mirada es dirigeix al peu de la creu, on hi ha la mare dolorosa acompanyada d'unes quantes dones i d'un adolescent. Els que han passat per aquest tràngol saben que no hi ha dolor

comparable. Crist, en aquells moments, la necessitava al seu costat i nosaltres la necessitem encara més.

[1] Francesc, Homilia, 5-IV-2020.

[2] Benet XVI, Paraules al final del Via Crucis, 21-III-2008.

[3] Sant Josepmaria, *Via Crucis*, III Estació.

[4] Benet XVI, Homilia, 5-IV-2012.

[5] Sant Josepmaria, *Sant Rosari*, núm. 6.

[6] Sant Josepmaria, *Sant Rosari*, núm. 7.

[7] Francesc, Paraules al final del Via Crucis, 29-III-2014.

[8] Sant Josepmaria, *Amics de Déu*,
núm. 302.

[9] Adoració de la Santa Creu, Himne
Creu fidel.

[10] Benet XVI, Paraules al final del Via
Crucis, 22-IV-2011.

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca/meditation/meditacions-
divendres-sant/](https://opusdei.org/ca/meditation/meditacions-divendres-sant/) (19/03/2026)